अद्य कृत्स्नां महीं देवीं विजितां पुरमालिनीं। मन्ये च धृतराष्ट्रस्य पुत्रानपि वशीकृतान्।
इच्छामि तानि चास्त्राणि द्रष्टुं दिव्यानि भारत। यैस्तथावीर्य्यवन्तस्ते निवातकवचा हताः।
॥ अर्ज्जुन उवाच॥ श्वः प्रभाते भवान् द्रष्टा दिव्यान्यस्त्राणि सर्व्वशः। निवातकवचा घोरा यैर्म्मया विनिपातिताः।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ एवमागमनं तत्र कथयित्वा धनञ्जयः। भ्रातृभिः सहितः सर्व्वैरजनीं तामुवास ह। १२२९०
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि अस्त्रदर्शने चतुःसप्तत्यधिकशततोऽध्यायः॥ १७४॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। उत्थायावश्यकार्य्याणि कृतवान् भ्रातृभिः सह।
ततः सञ्चोदयामास सोऽर्ज्जुनं मातृनन्दनं। दर्शयास्त्राणि कौन्तेय यैर्ज्जिता दानवास्त्वया।
ततो धनञ्जयो राजन् देवैर्द्दत्तानि पाण्डवः। अस्त्राणि तानि दिव्यानि दर्शयामास भारत।
यथान्यायं महातेजाः शौचं परममास्थितः। गिरिकूवरपादाक्षं शुभेवेणुचिवेणुमत्।
पार्थिवं रथमास्थाय शोभमानो धनञ्जयः। दिव्येन संवृतस्तेन कवचेन सुवर्चसा। १२२९५
धनुरादाय गाण्डीवं देवदत्तं स वारिजं। शोशुभ्यमानः कौन्तेय आनुपूर्व्व्या महाभुजः।
अस्त्राणि तानि दिव्यानि दर्शनायोपचक्रमे। अथ प्रयोज्यमाणेषु दिव्येष्वस्त्रेषु तेषु वै।
समाक्रान्ता मही पद्भ्यां समकम्पत सद्रुमा। क्षुभिताः सरितश्चैव तथैव च महोदधिः।
शैलाश्चापि व्यदीर्य्यन्त न ववौ च समीरणः। न बभासे सहस्रांशुर्न जज्वाल च पावकः।
न वेदाः प्रतिभान्ति स्म द्विजातीनां कथञ्चन। अन्तर्भूमिगता ये च प्राणिनो जनमेजय। १२३००
पीड्यमानाः समुत्थाय पाण्डवं पर्य्यवारयन्। वेपमानाः प्राञ्जलयस्ते सर्व्वे विकृताननाः।
दह्यमानास्तदाऽस्त्रैस्ते याचन्ति स्म धनञ्जयं। ततो ब्रह्मर्षयश्चैव सिद्धा ये च महर्षयः।
जङ्गमानि च भूतानि सर्व्वाण्येवावतस्थिरे। देवर्षयश्च प्रवरास्तथैव च दिवौकसः।
यक्षराक्षसगन्धर्व्वास्तथैव च पतत्रिणः। खेचराणि च भूतानि सर्व्वाण्येवावतस्थिरे।
ततः पितामहश्चैव लोकपालाश्च सर्व्वशः। भगवांश्च महादेवः सगणोऽभ्याययौ तदा। १२३०५
ततो वायुर्म्महाराज दिव्यैर्म्माल्यैः समन्वितः। अभितः पाण्डवञ्चैरवचक्रे समन्ततः।
जगुश्च गाथा विविधा गन्धर्व्वाः सुरचोदिताः। ननृतुः सेघशश्चैव राजन्नप्सरसां गणाः।
तस्मिंश्च तादृशे काले नारदश्चोदितः सुरैः। आगम्याह वचः पार्थं श्रवणीयमिदं नृप।
अर्ज्जुनार्ज्जुन मायुङ्क्ष्व दिव्यान्यस्त्राणि भारत। नैतानि निरधिष्ठाने प्रयुज्यन्ते कथञ्चन।
अधिष्ठाने नचानार्त्तः प्रयुञ्जीत कदाचन। प्रयोगेषु महान् दोषो ह्यस्त्राणां कुरुनन्दन। १२३१०
एतानि रक्ष्यमाणानि धनञ्जय यथागमं। बलवन्ति सुखार्हाणि भविष्यन्ति न संशयः।
अरक्ष्यमाणान्येतानि त्रैलोक्यस्यापि पाण्डव। भवन्ति स्म विनाशाय मैवं भूयः कृथाः क्वचित्।
अजातशत्रो त्वञ्चैव द्रक्ष्यसे तानि संयुगे। योज्यमानानि पार्थेन द्विषतामवमर्द्दने।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ निवार्य्याथ ततः पार्थं सर्व्वे देवा यथागतं। जग्मुरन्ये च ये तत्र समाजग्मुर्नरर्षभ।